

op. Denne Udsættelse bliver imidlertid vanskeligere og vanskeligere, fordi dette Spørgsmaal af alle politiske Spørgsmaal er det, som er ved trænge sig allermost paa; man mærker det bedst, naar man sidder i Administrationen og ser, hvorledes der fra alle Landets Egne kommer den ene Klage, den ene Anke, det ene Forslag og det ene Ønske efter det andet, som tidt er ganske modstridende, og som det derfor er umuligt for Administrationen at efterkomme. Efter min Mening er det derfor ret stærkt påkrævet, at der nedsættes en saadan Kommission, og det maa være en temmelig stor Kommission. Den vil selvfølgelig blive nødt til at dele sig i Sektioner, i hvert Fald i tre, en Sektion vedrørende Folkeskolen, en vedrørende de højere Almenskoler og en vedrørende de private eller frie Skoler, som kunde arbejde hver paa sit specielle Omraade uafhængig af hinanden. Det vil imidlertid være rigtigt, at de tre Sektioner har stadig Føling med hinanden, thi hvis vort Land skal faa en god og nyttig Skoleordning, maa disse tre Skoleformer absolut staa i en vis Relation til hinanden. Det er min Agt atter i Aar at gøre Forsøg paa at faa en saadan Kommission nedsat, da jeg ellers føler min Afmagt overfor Muligheden af at efterkomme en hel Del af de mange Ønsker, som fremsættes ikke alene ude omkring i Landet, men ved hver eneste første Behandling af Finanslovforslaget. Det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) talte om en saadan stor Skolekommission, og det, jeg her har sagt, tjener altsaa som Svar paa hans Udtalelser.

Naar jeg derefter vender mig til de enkelte Skolespørgsmaal, skal jeg først omtale et Par Smaating, som staar mere isoleret. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) rettede en Forespørgsel til mig vedrørende 2den Del af en Metodebog for Træsløjd, som paatænkes udgivet af Lærer Dalsgaard-Hansen paa Frederiksberg. Der var indsendt Andragende til Ministeriet, og det ærede Medlem ønskede at vide, om der af Ministeriets sagkyndige Raadgivere og særlig af Sløjdinspektøren var givet Afslag paa Støtte til denne Bog med den Motivering, at vedkommende selv ønskede at udgive en Bog. Jeg skal straks svare, at det er der ikke. De Skrivelser, som af Sløjdinspektøren er sendte Ministeriet angaaende denne Sag, — der var ogsaa indsendt Andragende i Fjor —, indeholder en meget indgaaende Kritik af Bogens Enkeltheder; en Kritik, som jeg ikke her

skal komme ind paa, da den omfatter 11—12 maskinskrevne Foliosider. Kritikken, som en Minister, der ikke selv er sløjdkyndig, selvfølgelig maa lægge Mærke til, gaar ud paa, at Bogen ikke er original, at den for den største Parts Vedkommende bygger paa det samme, som Dansk Sløjdforening har i sine Bøger, og paa de enkelte Steder, hvor der kommer originale Synspunkter frem, er disse ikke gode, snarest slette og fører bort fra den egentlige pædagogiske Undervisning, som man maa fordr. Af 7 ledsagende Anmeldelser er der kun to, som hidrører fra Sløjdlærere, en i Danmark og en i Norge, en enkelt stammer fra en Lærer, som har gaaet paa Kursus, men som ikke selv er Sløjdlærer. Sløjdinspektørens Indstilling gaar derfor ud paa, at under den stærke Kamp, der har været ført, og som vil være ærede Medlemmer af dette høje Ting bekendt, mellem de to hidtilværende Sløjdretninger her i Landet, nemlig dansk Sløjd og Askov-Nääs Sløjd, vilde det være urigtigt at lade opkomme en tredie Retning, thi som en saadan fremsættes dette — det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) udtalte da ogsaa, at det her drejede sig om en tredie Retning for Sløjdundervisningen. Denne Retning er allerede i den offentlige Debat kommet i et ret stærkt Modsætningsforhold til baade dansk Sløjd og Askov-Nääs Sløjd, og jeg maa ogsaa som Administrator i dette Tilfælde udtale, at det vilde være ret uheldigt, om man nu fik en tredie Sløjdretning, saa at den Kamp, der har været ret tilspidset, skulde blive endnu mere tilspidset, hvorved det blev næsten ugørligt at have med Sagen at bestille. Jeg er saa meget mere af den Anskuelse, som jeg i Fjor efter Forhandling med det høje Finansudvalg og efter Samraad med dette var kommet til en Løsning, der vistnok kunde ordne Forholdene i Øjeblikket, saa at den hidtil bestaaende skarpe Kamp mellem de to Retninger maaske kunde dæmpes, om ikke helt forsvinde. Den paatænkte Ordning vilde være blevet gennemført, hvis ikke det andet høje Tings Finansudvalg havde sat sig imod at ordne Sagen rent administrativt; man ønskede, at den skulde ordnes ved Lov. Et Lovforslag er nu under Overvejelse og vil blive fremsat i Landstinget. For ikke at faa lagt Hindringer i Vejen for dette Lovforslag ved, at man fra Administrationens Side ligesom kreerer en ny, tredie Retning, maa jeg meget fraraade nu at skride til en saa-